

Церква ЄХБ у Шепетівці має давню історію, яка сягає початку ХХ століття – розповідає Бортюк Микола Харитонович, який ніс служіння регента хору близько 20 років та є членом цієї церкви з 1958 року.

Перші документальні підтвердження існування громади віруючих у м. Шепетівці відносяться до 1932 року. Спочатку віруючі збиралися по хатах. У 1944 році купили великий єврейський будинок. Поряд була садиба брата Ісика, який передав частину своєї землі. Через рік побудували перший дерев'яний Дім молитви. В той час вкрай не вистачало Святого Письма, Біблії були лише в окремих сім'ях. Читали по черзі.

У 50-х роках церква налічувала 220 чоловік. Благовістили мало. Влада намагалась ізолятувати віруючих. Старші брати ходили з проповідями по церквах і домівках. Молодь збиралась потай. Могли заспівати в одному місці, але відразу його залишити. Серед членів помісної церкви були і ті, які за вірність Господу позбавлялись волі та життя.

У радянський період християнам не було легко ні на роботі, ні у школі. Навіть за великі успіхи, добросовісність та працелюбність віруючі не тільки не заохочувались, а й принижувались. Після напруженої роботи знаходили час для служінь. Християнську та музичну освіту опановували самотужки. Люди, які пережили утиски у вірі, переповнені смирення та страху Божого. Недивлячись на похилий вік, їх молитви та мудрість є великою підтримкою для нового покоління.

З початку 90-х років життя церкви у місті Шепетівка змінилося. Нові можливості та ситуація у суспільстві спонукували до нового служіння...

З 2006 року і дотепер старшим пастором церкви є Сергій Олександрович Саволюк. Він народився в Шепетівці. Короткий час був дияконом, а з 1996 року ніс служіння пресвітера у дочірній церкві в Полонному. Господь дав поклик, бажання, сили та дари для Його справи. Пасторство є нелегким, це відповідальність перед Господом. На все потрібно знаходити час - і для сім'ї, і для служіння. Треба присвятити час для кожної душі, кожного члена церкви. Якщо не приділяти належної уваги кожній справі та душі, то Боже діло прийде в занепад.

Домашня церква Сергія Олександровича є місцем спокою та любові. Бог ніколи не залишає Своїх вірних без підтримки. Дружина пастора, Галина, як і належить, є його радістю та справжньою помічницею. Вона піклується не тільки про сім'ю, а й допомагає в церкві та у служінні. Господь дав цій родині гідне насліддя: двоє синів та дочка також працюють на славу Творця.

На даний час у церкві м.Шепетівки є 248 членів. У 2010 році Бог додав аж десять спасених.

Світлина з першої вікторини «Богданівська хористка»

Світлина з вікторини «Богданівська хористка»

Світлина з вікторини «Богданівська хористка»

Гру 1307, м. Богданівка, Одеська обл., Україна

Гру 1307, м. Богданівка, Одеська обл., Україна

Молодий богослов, кандидат богословських наук, викладач кафедри Святої Писемності та богословської освіти

Відмінний викладач кафедри Святої Писемності та богословської освіти